

er ganske simpelt at . . . (Afbrudelse af *Alfred Christensen*).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Rasmus Hansen: Saa anførte det ærede Medlem et ret kuriøst Eksempel, saa vidt jeg ved, var det et Eksempel, der var taget ovre fra Nyborg. Han sagde, at der var en Mand derovre, som havde købt en Hest, eller en Ven havde købt den til ham; den skulde være brun, den skulde være 9 Kvarter, den skulde gaa godt i Tøjet, og det skulde være en Hoppe. Den blev saa sendt paa Efterkrav; Manden løser Hesten hjem, og da han har faaet den løst hjem, viser det sig, at den ikke er brun, at den mangler 1 1/2 Tomme i 9 Kvarter, og det er ingen Hoppe, men en Vallak. Jeg havde aldrig troet, at det ærede Medlem vilde have anført noget saadant som Eksempel paa Voldgiftsretternes Ulempe. Hele Fejlen ligger hos Manden ovre paa Fyn, thi han skulde have set Hesten, som er sendt paa Efterkrav, efter, før han betalte den og løste den hjem, og naar han da havde set, at det ikke var en Hoppe, men en Vallak, saa skulde han blot have nægtet at indløse Hesten; saa var den gaaet tilbage til Sælgeren, men naar Manden løser Hesten hjem, er Hesten hans, og der havde ikke været noget at gøre efter gammel Retspraksis, det kan det ærede Medlem som Sagfører være vis paa . . . (*Alfred Christensen*: Er det Hestehandlermoral, saa siger jeg Tak. Maa jeg saa kalde paa Politimesteren!).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds var ogsaa inde paa en anden Side af Sagen, idet han fremhævede, at Voldgift i det hele taget var meget kostbar; han nævnede et Beløb af 55 Kr. for hver Sag og sagde, at en almindelig Retssag var meget billigere, der nævnede han Tallet 10 Kr. Det er nok muligt, at selve Retsgebyret kun er 10 Kr., men det ærede Medlem glemmer her meget væsentlige Ting, og det er; at det er levende Dyr, det drejer sig om, ikke døde Genstande, og for hver Dag, der gaar, koster det Penge at have de levende Dyr opstaldede. Naar man har en Proces, som varer flere Aar, og det koster 1 Kr. eller mere hver eneste

Dag at føde et saadant Dyr, saa er det en Udgift, der løber op, saa det betyder noget, og derfor er det noget ganske andet, naar vi faa Sagen afgjort saa hurtigt som muligt.

Der er jo i den sidste Tid blevet rørt ikke saa lidt ved denne Sag, navnlig fra to Sider. Først er der rørt ved den fra Juristernes Side, idet der er udsendt Spørgeskemaer til Underrettsdommerne, og dernæst er der rørt ved den fra Dyr lægernes Side. Jeg tror nok, at vi Landmænd altid have været klare over, at Juristerne eller Sagførerne som Helhed vare imod Loven, adskilligt taler derfor, men det skal jeg slet ikke komme ind paa. Dernæst er det fra samme Side hævdet, at dersom Loven blev opretholdt, skulde der, saa vidt muligt, være en Jurist i Voldgiftsretterne, navnlig Formanden skulde helst være en Jurist. Saa vidt jeg forstod, har det ærede Medlem gjort sig til Talsmand for noget lignende. Jeg vil hertil sige, at jeg skal ikke have noget imod at vælge en Jurist til Medlem af Voldgiftsretten, det tillægger jeg ikke nogen stor Betydning, men en Sagfører eller en Jurist maa absolut ikke være Formand, Formanden skal være en fornuftig, praktisk Mand, en Mand, hvis Opgave det særlig er at faa Parterne forligte eller sørge for, at Sagen afgøres saa hurtig som muligt. Man maa nemlig huske, at en Jurist eller en Sagfører mangler de Betingelser, der kræves for at afgøre mange forskellige Ting, f. Eks. Værdien af den sygelige Tilstand, som det vedkommende Dyr maatte lide af, eller hvilken Indflydelse en mulig Fejl kan have paa Dyrets Værdi enten som Handelsvare eller paa dets Brugsværdi. Det savner en Sagfører ganske Forudsætninger for at kunne bedømme. Sligt kan kun afgøres af praktiske Folk, der selv kende alle disse Ting. Mulig kan det ogsaa afgøres af enkelte Dyr læger, og jeg tror, der er adskillige Voldgiftsretter, hvori der sidder Dyr læger. Enkelte Steder ere de maaske endogsaa Formænd. De forløbne 5 Aar vise ogsaa tilstrækkelig tydeligt, at man kan klare sig uden at have en Jurist til Formand.

Hvad Dyr lægernes Stilling angaar, skal jeg oplyse, at der sidste Sommer blev holdt et Møde af Dyr læger netop om dette Spørgsmaal, og Formanden for den københavnske Kreds, Dyr læge Gautier, sagde i et Foredrag om Voldgiftssagen efter et Referat følgende: „Naar jeg skal sige min Mening om Voldgiftsretterne, er det den, at de som Institution have virket absolut godt; derom